

[Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ ΕΛΕΓΕ ΤΡΕΛΟΥΣ](#) (ΠΑΤΗΣΤΕ ΓΙΑ ΒΙΝΤΕΟ)

Μια ιδέα της Βιολόγου καθηγήτριας του σχολείου μας **Κας Γεωργιάδου**, σε συνεργασία με την **Φιλόλογο Κα Ιωαννίδου Σοφία**, πραγματώθηκε σε ένα βίντεο, στο οποίο ο μαθητής μας **Χρήστος Μόκρης της Γ Λυκείου**, απαγγέλλει με λίγα, αλλά σημαντικά λόγια, το βαθύτερο νόημα της Ελληνικής Επανάστασης και της Λευτεριάς του 1821, σε μια "μίξη" κειμένων Ιστορίας και Λογοτεχνίας:

Στο κείμενο υπάρχουν οι εξής αναφορές:

Από τα απομνημονεύματα του Κολοκοτρώνη: Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς

Από τα απομνημονεύματα του Μακρυγιάννη: Είστε πολλά ολίγοι/ κι αν είναι οι θέσεις μας αδύναμες, είναι δυνατός ο Θεός που μας προστατεύει, και η μεταγενέστερη της συγγραφής ονομασία «οράματα και θάματα»

Από την υμνογραφία της Μεγάλης Εβδομάδας: Η ζωή θανάτου εγεύσατο.

Από το ποίημα του Βασίλη Μιχαηλίδη για τον επίσκοπο της Κύπρου Κυπριανό που απαγχονίστηκε από τους Τούρκους στις 9 Ιουλίου 1921 στον απόηχο της Ελληνικής Επανάστασης «Η Ρωμιοσύνη εν φυλή συνότταιρη του κόσμου»: η αλληγορία της Ρωμιοσύνης με δέντρο που όταν το κόβεις, ξαναφυτρώνουν γύρω του παραφυάδες.

Από το ποντιακό δημώδες άσμα της αλώσεως, ο επίλογος «η Ρωμανία αν πέρασε, ανθεί και φέρει κι άλλο»

Από το έργο του Ρίτσου προσαρμοσμένα, το χέρι τους είναι κολλημένο στο ντουφέκι το

ντουφέκι είναι συνέχεια του χεριού τους το χέρι τους είναι συνέχεια της ψυχής τους...η ρίζα σκοντάφτει στο μάρμαρο...είμαστε αδέρφια μπρος στη μοίρα, αδέρφια μπρος το φως και πιο πολύ αδέρφια μπρος τη λεφτεριά.

Από το έργο του Σεφερη: Ένα πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο είναι η χώρα μου.... όλο βουνά που έχουνε σκεπή τον χαμηλό ουρανό...Χώρες του ήλιου που δεν μπορείτε να αντικρύσετε τον ήλιο, χώρες του ανθρώπου και δεν μπορείτε να αντικρύσετε τον άνθρωπο.

Από το έργο του Ελύτη: η παρομοίωση της Ελλάδας με τοιχογραφία που την αποκρυπτογραφεί κανείς στους καιρούς της λύπης και της εξορίας και ο στίχος «για σένα θα δακρύσει από χαρά ο ήλιος»

Από τη ρήση του Χαρίλαου Τρικούπη: Η Ελλάς θέλει να ζήσει και θα ζήσει.

Από τους Ελεύθερους Πολιορκημένους και «τους στοχασμούς του ποιητή» του Διονυσίου Σολωμού: ο τίτλος και η αλληγορία της πολιορκίας σε σιδερένιο ασύντριφτο κλοιό, όπου οι Έλληνες υπερασπίζονται τα μεγάλα συμφέροντα της ανθρωπότητας.

Η λέξη αγωνιζόμενοι από τις εκπομπές του «Πολυτεχνείου» (οι ελεύθεροι αγωνιζόμενοι φοιτητές, οι ελεύθεροι αγωνιζόμενοι Έλληνες).

Από την Ιλιάδα: Είς οινώνος άριστος αμύνεσθαι περί πάτρης, μεταφρασμένο (για να φανεί πόσο παλιά είναι η λέξη πατρίδα).

Και οι προφανείς αναφορές στο σύνθημα «Ελευθερία ή Θάνατος» της Επανάστασης και του «Ύμνου στην Ελευθερία»

ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Ο κόσμος τους έλεγε τρελούς, αλλά αυτοί αποδέχονταν τον χαρακτηρισμό σαν τίτλο τιμής και προχωρούσαν με τα παλιοντούφεκα που είχαν γίνει προέκταση του χεριού και της ψυχής τους.

Κι αν ήτανε «πολλά ολίγοι» και είχαν τις θέσεις τις αδύνατες ήτανε δυνατός ο Θεός που τους προστάτευε.

Σε πείσμα όλων των προγνωστικών, ξεσηκώθηκαν ενάντια σε μια από τις μεγαλύτερες υπερδυνάμεις του καιρού τους με το πιο αποφασιστικό και τελεσίδικα ανυποχώρητο σύνθημα: «Ελευθερία ή Θάνατος», και η ζωή «θανάτου εγγεύσατο».

Μα είναι το δέντρο της συλλογικής μνήμης παχύκορμο, οι ρίζες του «σκοντάφτουν στο μάρμαρο» και ακόμη κι όταν επιχειρεί κανείς να το κόψει, τριγύρω του πετάγονται κλαδιά και παρακλάδια. Η Ρωμανία δεν πέρασε, ξανάνθισε, κι έφερε καρπούς και πάλι....

Ένα πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο είναι η χώρα μου....

Τόπος μικρός, όλο βουνά που έχουνε σκεπή τον χαμηλό ουρανό. Με ερημοκλήσια σκαρφαλωμένα σε άγριους βράχους, υπόμνηση αιωνιότητας. Οράματα και θάματα στο εικονοστάσι της. Διακόσια χρόνια δόξες και καταστροφές

...Από τη σφαγή της Χίου στην γενοκτονία και τον ξεριζωμό του ποντιακού και μικρασιατικού ελληνισμού, την προδοσία και την εισβολή στην Κύπρο. Από τους εμφυλίους της Επανάστασης στον μεγάλο αδελφοκτόνο πόλεμο 1944-1949.

Συντάγματα ανεξαρτησίας και καθεστώτα υποτέλειας, πραξικοπήματα και ανατροπές. Χώρα του ήλιου που δεν μπορεί τον ήλιο να αντικρίσει, χώρα του ανθρώπου που παιδεύει τους ανθρώπους της, τοιχογραφία θριάμβων και οδύνης, που την αποκρυπτογραφεί μονάχα στους καιρούς της λύπης και της εξορίας. Μα «η Ελλάς θέλει να ζήσει, και θα ζήσει»...

Είναι φορές που αναρωτιέμαι...ποιο είναι το νόημα της Ελευθερίας...

Είναι πολύ παλιά ελληνική λέξη αυτή -την απαντάμε στον Ησίοδο και τον Αισχύλο- σχεδόν όσο παλιά είναι και η λέξη πατρίδα, που ο καλύτερος οiwνός είναι να την υπερασπιζόμαστε...

Μα οι ελεύθεροι πολιορκημένοι και αγωνιζόμενοι Έλληνες στη διαχρονία δεν αναρωτιούνται. Πόσες φορές ο κόσμος δεν έστρεψε το βλέμμα με θαυμασμό στη μικρή μας πατρίδα; Πόσες φορές η Ελλάδα κλεισμένη σε σιδερένιο ασύντριφτο κύκλο δεν υπερασπίστηκε τα μεγάλα συμφέροντα της ανθρωπότητας; Πόσες φορές δεν στάθηκαν οι Έλληνες αδέρφια μπρος στη μοίρα, αδέρφια μπρος το φως και πιο πολύ αδέρφια μπρος τη λευτεριά.

Αυτή είναι η κληρονομιά μας. Κλείνω τα μάτια και με βλέπω μικρό παιδί με σημαία κι χάρτινο μες στην αχλή της αυτογνωσίας μου. Κλείνω τα μάτια και με βλέπω να συνοδεύω γαλανόλευκη σημαία, σε μαθητική παρέλαση. Κλείνω τα μάτια και με βλέπω σε συνοριακό φυλάκιο να χαιρετώ την λευτεριά σαν πρώτα, και σαν πάντα αντρειωμένη. Χαίρε ω Χαίρε! Για σένα θα δακρύσει από χαρά ο ήλιος...